

„Опули сѣ въ мене окаена, Како брата я да си прежаламъ ! Гледай църни карвой отъ глава-ва“. *М. 105.* С' опуліе свършени девойки, Да гледаетъ свила и коприна. *ib. 184.* Я опули сѣ, ѿ ти 'и опулвѣтъ. *ib. p. 530.* Кога назат, майко, се опулих, Сите души на нози станале. *Пс. 9—10 p. 89.* „Опули сѣ що иматъ задъ тебе“. Тога Авраамъ сѣ опули, Тога виде до две църни овна. *М. 29.* Опули сѣ по бѣли друмови, Що ми идеть хала халетина, Що говорятъ зміа халовита. *М. 38.* Сѣ опулифъ въ Арапска девойка. *М. 54.*

Опустѣѣмъ *м. св. Опустѣвамъ м. дл. опустѣю, пустѣю:* До тогава, колко шпанки щатъ да опустѣѣтъ. Или: До утрѣ много шпанки опустѣватъ. *Ч. 152.* Да опустѣе (*въ проклѣтіяхъ*). **Опустѣлѣ** *пр. опустѣлый.*

Опустосвамъ *м. дл. проклиная:* Тя често опустосва, каквото похване. *Ч. 68.* Тогава упаци Боже да му помѣнешъ за помощъ за черевата, захваща да неува, койго е станалъ себень да заправи черква, упустосва и дуварѣтъ и темелѣтъ. *Зк. 56.*

Опустѣѣмъ *м. св. Опустѣвамъ м. дл. опустошу, -аю. Ц.*

Опухнѣмъ *м. св. опухну, распухну:* А ние блѣдни, мършави сѣ опухнале очи вървиме сѣ напредъ. *К. III. 38.*

Опушнѣмъ *м. св. разстрѣляю:* Напосто тѣ заплашваха, че кого-то уловятъ сѣ оражіе въ рака ще го опушнатъ на минута-та. *Л. Д. 1872 p. 169.*

Опѣтѣмъ са (**Опѣтѣ са**) *м. св. Опѣтвамъ са м. дл. направлюсь, направляюсь:* Слѣдъ побѣдата си при Седанъ Прусски-тѣ войски са опѣтиха камъ столица-та на Франца. *Л. Д. 1872 p. 167.* Нѣкога си са опѣтилъ единъ Англичанинъ камъ Цариградъ. *ib. 1874 p. 240.* Сѣ вапоръ-тѣ са опѣтиха за Хамбургъ. *ib. 1876 p. 142.* Кѣмъ тамъ е опѣтенъ кирванътъ му. *Зк. 13.* Азъ съмъ ималъ чеда, кѣмъ кон съмъ опѣтенъ сега. *Зк. 223.*

Орадѣмъ *м. св. Орадѣвамъ м. дл. (cp. orāda, adv. t. pour o ārada. Dans ce lieu-là) Сѣтнѣ азъ неугадихъ кога ма ѣмнаха, та ми натикаха краката въ фалангата, че ги нацѣди добрѣ: че то не стига, ами единъ сахатъ стояхъ на единъ кракъ, отъ то на сѣтнѣ биръ-даха не орадисахъ (т. е. больше не залядывалъ въ школу) дѣто ще рѣче толкъ ми бѣше менѣ ученіето. Зк. 33.*

Орало *с. с. плугъ, соха (см. рало):* (Стоинъ) Продаде кѣнче хранино, Купилъ си сѣресъ-биволи, Направи добро орало. *Б. 104.* Утъ тога е устаналу земя со уралу да са работи, И тая пясна да са пие. *Вв. 18.*

Ораница *с. ж. тоже что брница:* Кога искать да оставятъ ораница-тѣ за пашѣ или да ѣ посѣятъ сѣ дѣтелино. *Л. Д. 1873 p. 256.*

Оранѣ *с. ж. паханье, пахотьба:* Люба носи обядъ Стояну, Дѣ